VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

24e jaargang – nummer 6

10 SLEUTELS
Liefde eerste vereiste

Wat ouders moeten weten
Liever geen nare ervaringen...

Samen groeien
Onze relatie met God

Actief juni 2023

Verander je leven - verander de wereld om je heen

24e jaargang – nummer 6

Copyright © 2023 Actief - alle rechten voorbehouden.
De Bijbelcitaten zijn afkomstig uit de Basis Bijbel online © 2013 tenzij anders wordt vermeld.

Redactie Ronan Keane

Vertaling door Maria Stenger

Vriendelijkheid zonder grenzen

Toen ik een oude aflevering van Actief doorkeek stuitte ik op het volgende citaat van Dr. Bob Pedrick: “Herinner jij je nog wat de vader deed in de gelijkenis over de Verloren Zoon[1] toen de jongen weer thuiskwam? Rende hij naar hem toe om zijn adem te controleren om te zien of hij gedronken had? Gaf hij kritiek op de manier waarop hij zijn kleren behandeld had? Keek hij afkeurend naar zijn vieze haarbos en vuile nagels en vroeg hij hem hoeveel geld er nog op zijn bankrekening stond? Natuurlijk niet. Hij sloeg zijn armen om zijn zoon heen; in een liefdevolle welkomstomhelzing.”

We herinneren ons allemaal wel wat de gelijkenis wilde zeggen over het berouw van de verloren zoon en de vergeving van zijn vader, maar er wordt nog iets veel groters beschreven. De vader rent naar zijn zoon toe en omhelst hem voordat de zoon zelfs maar de tijd krijgt om te zeggen dat hij spijt heeft. De vader probeert zijn zoon niet de les te lezen over zijn ongelukkige ervaringen, om hem zogenaamd te helpen het de volgende keer beter te doen. Door middel van dit verhaal deed Jezus niet alleen een oproep aan iedereen die van God was afgedwaald om terug te keren, maar beschreef hij ook de liefde die ouders moeten hebben voor hun kinderen. Het gaat om onvoorwaardelijke, allesomvattende liefde, ook in moeilijke tijden en zelfs wanneer kinderen hun eigen weg al zijn ingeslagen en verantwoordelijk zijn voor hun eigen keuzes.

De verandering in de relatie tussen ouders en kinderen wordt in dit nummer op een interessante manier behandeld door Marie Alvero, die vaak artikelen schrijft voor Actief. Haar eerste artikel is al meer dan 15 jaar geleden geschreven toen Marie en haar man nog niet zo lang ouders waren; het tweede is nog maar pas geschreven. Ik had ook zo’n soort ervaring toen ik een overdenking herlas die ik geschreven had over het eerste verjaardagspartijtje van mijn dochter. Dat was lang geleden en nu ik het weer lees moet ik lachen. Wat is die tijd snel gegaan. Tegenwoordig is dat verlegen peutertje met het roze jurkje een stralende jonge tiener en nu vraag ik me vol verbazing af waar die 12 jaar gebleven zijn. Het ouderschap is een werk dat nooit ophoudt en we zullen altijd wensen dat we er beter in waren, maar hopelijk kan ik er steeds meer over leren en meer worden zoals de vader van de verloren zoon in het verhaal. Met Gods hulp zal dat lukken, dat weet ik zeker. En jij kunt het ook!

1. Zie Lukas 15:11–24

De dingen die ons met elkaar verbinden

Door Keith Phillips

Toen twee van mijn volwassen kinderen onlangs zelf hun eigen baby's kregen was dat een bevestiging van iets dat ik al jaren wist: het ouderschap brengt het beste in de mens naar boven. Kersverse ouders voelen het direct op emotioneel en fysiek gebied: de liefdevolle band die je op het eerste gezicht al krijgt en die elke dag sterker wordt, en natuurlijk ook de onderbroken slaap en aanpassingen aan je dagrooster en je prioriteiten. Maar er zijn ook wat subtielere veranderingen die anderen meestal het eerst opmerken: die bijzondere uitstraling die God voorbehoudt aan nieuwe ouders en de rijpheid die je krijgt door je opofferingen als ouders om aan de noden van je baby te voldoen.

Ik wist zeker dat thuiskomen met een nieuwe baby mijn mooiste moment zou zijn en dat was het ook elke keer. Nu kan ik eraan toevoegen dat het grootouderschap daar vlak na komt, want iedere keer (ik heb inmiddels 11 kleinkinderen) ben ik twee keer zo blij met mijn nieuwe kleinkind.

Misschien vraag je je nu af wat voor advies ik aan jonge ouders kan geven. Naast de "grote drie" van het onvoorwaardelijk liefhebben van je kinderen, hen vaak zeggen dat je van hen houdt, en het vooropstellen van de tijd die je aan hen geeft, geloof ik dat een van de beste dingen die je een kind kunt geven is het gevoel dat ze zichzelf mogen zijn.

Als je net zo bent als de meeste andere ouders zul je waarschijnlijk willen dat je kinderen overal in uitblinken. Het is goed om hen te helpen dat doel zoveel mogelijk te bereiken, maar er moet ook een balans zijn en je moet niet te veel van hen of van jezelf verwachten. Noch jij noch zij zullen ooit volmaakt worden, dus is het goed om blij te zijn over hun successen maar maak je vooral geen zorgen over de rest. Streef naar liefde en vertrouwen in plaats van naar perfectie, dan zul je banden voor het leven kweken die jullie door dik en dun bijeen zullen houden. Ik wens je een aangenaam ouderschap! En voor degenen die dubbel gezegend zijn, een fijn grootouderschap!

Voordat ik getrouwd was, had ik zes theorieën over het opvoeden van kinderen, nu heb ik zes kinderen en geen één theorie.

-Auteur onbekend

Om een kind groot te brengen op de weg die hij moet volgen, moet je die weg zelf bewandelen.

-Josh Billings (1818-1885)

10 sleutels tot succesvol ouderschap

Door Alex Peterson

Het geheim van een goede opvoeding, waarbij de kinderen gelukkig zijn en zich goed hebben ontwikkeld is eigenlijk heel eenvoudig. Alles draait om een opvoeding in een liefdevolle omgeving. Het is alleen niet altijd eenvoudig om alles met liefde te doen. Hier zijn tien tips die je van dienst kunnen zijn.

1. Leid je kinderen naar Jezus
Er zijn altijd wel momenten waarop de natuurlijke liefde die God je voor je kinderen gegeven heeft niet genoeg is om in hun nood te voorzien. Je kinderen hebben zelf een connectie nodig met de bron van alle liefde, God Zelf, en die connectie krijgen ze als ze Jezus in hun hart ontvangen. Leg je kinderen uit dat wanneer zij Jezus in hun hart vragen, Hij hun beste vriend zal worden. Hij vergeeft hen hun fouten of baldadigheid en helpt hen om gelukkig te worden en dicht bij Hem te leven. Ga hen voor in een gebed.

2. Laat je kinderen kennismaken met Gods Woord in de Bijbel
Wat is beter dan het vinden van geloof en inspiratie en leiding? Alle antwoorden op hun vragen en problemen staan in Gods Woord. “Dus alleen door te luisteren naar wat Christus gezegd heeft, kunt u in Hem gaan geloven.”1

Dagelijks contact met God door middel van Zijn Woord is de sleutel tot geestelijke groei, onverschillig hoe oud je bent.

Als je kinderen nog heel jong zijn, kun je hen voorlezen uit een kinderbijbel of een boek met Bijbelverhalen of Bijbelse films met hen kijken waarbij je dingen uitlegt die ze niet begrijpen. Maak het een leuke ervaring, want dan zullen je kinderen groeien in het geloof en minder vatbaar zijn voor ongoddelijke invloeden of antwoorden gaan zoeken in andere dingen, omdat hun leven gebouwd zal zijn op de rotsvaste fundering van Gods Woord.

3 Leer je kinderen om gemotiveerd te worden door liefde
God wil graag dat wij allemaal het juiste doen, niet uit angst voor straf maar omdat we van Hem houden en omdat we om andere mensen geven en graag het juiste willen doen. Als jij je kinderen tot Jezus gebracht hebt en hen hebt geleerd om van Hem te houden en anderen te respecteren, dan zijn zij mettertijd eerder geneigd die liefdevolle motivatie in hun leven toe te passen. Je kunt je kinderen vanaf heel jonge leeftijd al leren om liefde in daden om te zetten door onzelfzuchtig te zijn en rekening te houden met de gevoelens en noden van anderen. Jezus heeft het gezegd in Mattheüs 7:12 en iedereen weet dat dit de Gulden Regel is. Je kunt het op deze manier zeggen: “Ga met anderen om op de manier waarop je zelf behandeld wilt worden.”

4 Stimuleer eerlijke, openhartige communicatie
Als je kinderen weten dat ze van je kunnen verwachten dat je kalm en liefdevol zult reageren, waar het ook om gaat, dan zullen ze je meer in vertrouwen nemen. En als je een relatie van wederzijds vertrouwen en begrip kweekt als ze nog klein zijn, dan zullen ze die communicatielijn open houden als ze de tienerleeftijd bereiken, wanneer hun emoties en problemen complexer worden.

5 Probeer in hun schoenen te gaan staan
Probeer je kinderen op hun niveau te bereiken en verwacht niet te veel van hen. Bedenk ook dat kinderen veel gevoeliger zijn dan volwassenen. Daarom is het belangrijk om extra rekening te houden met hun gevoelens. We weten allemaal hoe demoraliserend het is om voor schut te staan, je pijn te doen of gekleineerd te worden door anderen, dus het besef dat zulke onaangename ervaringen nog traumatischer zijn voor kinderen zou reden moeten zijn om te proberen hen zulke incidenten te besparen.

6 Geef een goed voorbeeld
Wees het best mogelijke voorbeeld, niet door te proberen volmaakt te zijn in de ogen van je kinderen maar door zelf liefdevol, open, geduldig en vergevend te zijn. Streef er in je eigen leven naar de deugden en waarden te laten zien die je je kinderen wilt leren.

7 Maak aanvaardbare gedragsregels
Kinderen zijn het gelukkigst wanneer ze weten waar de grenzen liggen en wanneer die regels liefdevol en constant worden gehandhaafd. Een veeleisend en onverantwoordelijk kind wordt later een veeleisende, onverantwoordelijke volwassene, dus is het belangrijk dat kinderen verantwoordelijkheid leren voor hun daden.

Het doel van discipline is zelfdiscipline, en als je kinderen dat niet leren zullen ze er later last van krijgen in andere maatschappelijke situaties.

Een van de beste methodes voor het opstellen van regels is, je kinderen laten meedenken of hen erin laten toestemmen. Het kost meer tijd en geduld om hen te leren de juiste beslissingen te nemen dan hen te straffen voor de verkeerde keuzes, maar ze hebben er veel meer aan.

8 Prijs hen en moedig hen aan
Zoals wij dat allemaal nodig hebben, varen kinderen er wel bij als ze geprezen worden en waardering ondervinden. Kweek hun eigenwaarde door hen oprechte complimenten te geven voor hun goede eigenschappen en prestaties. Bedenk ook dat het belangrijker is om hen te prijzen voor iets goeds dat ze doen dan enkel een standje te geven als ze iets fout hebben gedaan. Probeer voortdurend om het positieve te benadrukken zodat je kinderen zich geliefd en veilig voelen.

9. Laat hen onvoorwaardelijke liefde zien
God houdt nooit op met van ons te houden, hoe ver we ook afgedwaald zijn en zo wil Hij ook dat wij met onze kinderen omgaan.

10. Bid voor je kinderen
Hoe je ook je best doet, er zijn situaties waar je geen controle over hebt of die iets vereisen dat jij niet kunt geven. Niets is te groot of te moeilijk voor God. Put kracht uit Zijn oneindige bronnen door middel van gebed. Hij weet alle antwoorden en kan in alle noden voorzien. “Bid, want dan zul je krijgen.”2 “Elk geschenk dat goed en volmaakt is, komt uit de hemel, van de Vader van het licht.”3

1. Romeinen 10:17 Het Boek
2. Mattheüs 7:7
3. Jakobus 1:17

De beste investering voor een ouder

Door Derek en Michelle Brookes

Je kinderen zullen de speciale momenten die ze met jou hebben doorgebracht nooit vergeten. Zoals iedereen eigenlijk, bloeien kinderen op wanneer er speciale aandacht aan hen wordt gegeven. Als ze die niet krijgen voelen ze zich minderwaardig, onbelangrijk of zelfs in de steek gelaten. Je hoeft niet altijd vreselijk veel tijd met hen door te brengen om hen het gevoel te geven dat je van hen houdt en hen op prijs stelt, maar je moet wel wat tijd geven en de kwaliteit van die momenten is net zo belangrijk als de hoeveelheid tijd.

De tijd die je aan je kinderen besteedt is niet alleen het mooiste geschenk dat je hen geven kunt, het is ook de beste investering. Niets zal een blijvender uitwerking hebben in hun leven. Zoals iemand opmerkte: “Je kinderen hebben het harder nodig dat jij present bent dan alle presentjes die je geven kunt.” Speel een spel samen, lees een verhaal voor, knuffel ze eens hartelijk, geef een schouderklopje, geniet van hun aanwezigheid. Ga een eind wandelen of hou een gezellig kletspraatje. Stel vragen en luister met oprechte belangstelling naar hun antwoorden.

Zoals de meeste ouders kom je waarschijnlijk tijd tekort met alles wat er te doen is en de tijd die je met je kinderen wilt doorbrengen moet er altijd onder lijden als er onverwachts iets anders moet gebeuren. Dan redeneer je dat er morgen wel weer een moment zal komen, maar je kinderen hebben je vandaag nodig. Als er echt iets anders moet gebeuren kun je misschien een ander moment reserveren voor je kinderen, maar las het niet af.

Naast de tijd die je met je kinderen doorbrengt moet je ook wat tijd nemen om voor hen te bidden. Bidden voor je kinderen is een geweldige manier om hen beter te leren begrijpen. God is in staat je iets over hen te laten zien dat je op een andere manier niet te weten zou komen. Veel ouders van volwassen kinderen zullen je vertellen dat zij het meest spijt hebben van het feit dat ze niet meer tijd met hun kinderen doorbrachten toen ze nog klein waren. Je moet er andere dingen voor opofferen en in het begin heb je misschien het gevoel dat je je tijd wel beter had kunnen gebruiken, maar als je het volhoudt zul je er op de lange duur geen spijt van krijgen. Elke minuut die je aan je kinderen geeft is een investering in de toekomst. De beloningen zijn voor eeuwig. Als je kinderen op je kunnen rekenen zal dit een groot verschil maken in hun leven, ook wanneer je niet vindt dat je veel voor hen doet of er veel mee bereikt.

Uit: Keys to Kids, door Derek en Michelle Brookes

Papa en ik

Door Simon Bishop

Vorig jaar viel Vaderdag precies op de geboortedatum van mijn vader. Hij is in 2002 gestorven toen hij 57 was, nadat hij bijna 28 jaar in een rolstoel had gezeten ten gevolge van een ongeval tijdens het repareren van een auto, die bovenop hem was gevallen. Vlak voordat dit ongeval plaatsvond had hij Jezus in zijn hart gevraagd, waardoor zijn leven volkomen veranderd was: hij hield op met het gebruik van drugs. Zijn huwelijk, dat schipbreuk had geleden, werd er ook door gered. Hij besloot om de rest van zijn leven zijn best te doen anderen te helpen die ook worstelden met dit probleem en ondanks zijn ongeluk bleef hij zijn voornemens trouw tot aan het moment van zijn overlijden. Ik ben dankbaar dat hij mijn vader was en dat hij zo'n voorbeeld was voor mij en iedereen die hem kende.

Een paar jaar geleden las ik over een enquête waarbij ze ontdekten dat een van de dingen die steeds weer voorkwamen in de levens van mensen was, dat ze ouders hadden die met hen gelezen hadden en hen een voorliefde voor lezen hadden bijgebracht. Een van mijn eerste herinneringen is dat mijn vader mij bijna elke avond voor het slapengaan voorlas. Mijn vader kon gemakkelijk huilen en vaak huilde hij wanneer hij iets las dat hem ontroerde. Naast de verhaaltjes en de beroemde boeken die we samen lazen, las hij ook de vier evangeliën meerdere keren voor. Dit maakte grote indruk op me, en ik ken nog steeds gedeelten uit het evangelie uit mijn hoofd en wat nog belangrijker is, ze zijn onderdeel van mijn geestesleven geworden.

Ik herinner me dat mijn vader en ik vaak liftten, aangezien hij niet kon autorijden en het openbaar vervoer in die tijd niet of nauwelijks was aangepast aan de noden van gehandicapten. Vreemdelingen hielpen ons zijn rolstoel in te klappen en in de bagageruimte van hun auto te zetten en dan ging ik achterin zitten terwijl ik luisterde naar de gesprekken van de volwassenen.

Mijn vader vertelde graag zijn levensverhaal, vooral over hoe God hem gered had en zijn leven had veranderd. Hij was nog niet ver gekomen in zijn verhaal als we op onze bestemming aankwamen, en dan parkeerden de mensen hun auto aan de kant van de weg om nog wat langer te kunnen praten. Meestal baden ze dan met mijn vader om Jezus in hun hart te ontvangen. Ik werd het nooit zat om papa over zijn leven te horen vertellen en over de kracht die Gods liefde heeft om ons te veranderen, hoe verdrietig of verloren we ook waren. Ik mis mijn vader enorm en ondanks zijn afwezigheid kan ik hem de eer geven voor mijn beslissing mijn eigen leven te wijden aan het helpen van anderen om Jezus in hun leven te vinden.

Kinderen hebben voorbeelden harder nodig dan critici

-Joseph Joubert (1754-1824)

Wat als ouders niet volmaakt zijn?

ANTWOORDEN OP JE VRAGEN

V: Naarmate mijn kinderen ouder worden, wordt het steeds moeilijker om het soort ouder te zijn dat ik graag zou willen zijn. De problemen worden ingewikkelder en mijn tekortkomingen worden steeds duidelijker zichtbaar, zowel voor mijzelf als voor mijn kinderen. Wat kun je me aanraden?

A: Ouders weten van begin af aan al dat zij niet alle antwoorden weten en niet volmaakt zijn, maar kleine kinderen zijn zo onschuldig en vol vertrouwen dat ze dat niet in de gaten hebben. Dat verandert pas een paar jaar later, vooral wanneer de kinderen de tienertijd bereikt hebben. De oplossing is niet om ernaar te streven op het onbereikbare niveau van “volmaakte ouder” te komen. Beter is het om je onvolmaaktheden en onmacht te gebruiken als opstapjes naar succes. Hier zijn drie dingen die er voor mij uitspringen:

Ten eerste, wanneer je zelf zwak en ontoereikend bent, zul je sneller Gods hulp zoeken en aanvaarden. “Maar Hij zei tegen mij: “Je hebt genoeg aan mijn liefdevolle goedheid. Want mijn kracht kan pas helemaal zichtbaar worden als jij zelf zwak bent.” 1

Daarom zal ik maar al te graag opscheppen over de dingen waarin ik zwak ben. Want door die dingen is de kracht van Christus in mij te zien.2 Afhankelijkheid van God zal je uitrusten met een kracht en een wijsheid die je zelf nooit zou kunnen opbrengen.

Ten tweede, zwakte helpt je om nederig te blijven. Als je nederig bent, heb je meer geduld en begrijp je je kinderen beter. Dan sta je meestal ook meer open voor suggesties van anderen die de dingen soms wat duidelijker kunnen zien, omdat zij wat verder van de situatie af staan. Ten derde, door je kinderen te laten zien dat je weet dat je net zoals zij zwak en feilbaar bent, ben je een goed voorbeeld. Daardoor kom je in een positie om een hechtere relatie met hen te kweken. Laat je door een paar zwakheden dus niet ontmoedigen. Je kunt gerust je eigen zwakke, onvolmaakte menselijke persoontje zijn en nog steeds een geweldige ouder zijn. Sterker nog, dit soort ouder heeft de beste kans van slagen.

De beste manier om te weten te komen wat je kinderen nodig hebben en hoe je hen kunt helpen is, het aan Jezus te vragen. Het leren om de Heer om leiding te vragen in elke situatie is wellicht het belangrijkste wat je als ouder kunt leren. Hij heeft altijd de antwoorden die je nodig hebt. Als je Hem als ouderschapspartner hebt wordt er een grote last van je schouders genomen.

Als je kind bijvoorbeeld in een moeilijke fase zit en jij je geduld verliest, vraag Jezus dan om hulp. Zijn Geest zal je rustig maken, oplossingen brengen en je helpen de storm van problemen die zich kunnen voordoen over je heen te laten komen. Hij kan je hart en je gedachten met Zijn liefde vullen, waardoor je bovenmenselijk geduld krijgt. Of als je kind brutale antwoorden geeft, vraag Jezus om je te laten zien wat het probleem veroorzaakt heeft en hoe je dat het beste kunt rechtzetten. Hij begrijpt je kind door en door en kan je naar de antwoorden leiden die je nodig hebt.

1. 2 Corinthiërs 3:5

2. Zie 2 Corinthiërs 12:9

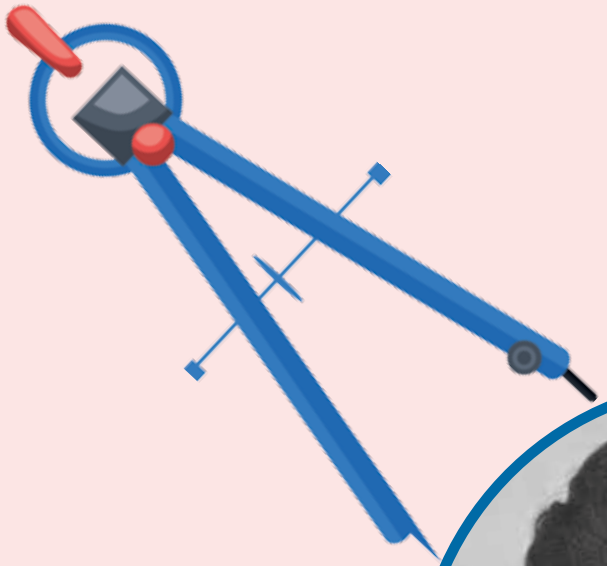

Gereedschap dat een leven lang meegaat

Door Sally García

Maria Montessori werd in 1870 in Italië geboren. Als jongvolwassene was ze heel leergierig en volgde een weg die de deur naar vernieuwend onderwijs zou openen. Tijdens haar medicijnenstudie breidde ze haar kennis uit naar pediatrie en psychiatrie en begon met het ontwerpen van leermiddelen voor kinderen met bijzondere behoeften, die toen later in staat bleken te zijn examens in het openbaar onderwijs succesvol af te ronden. In 1906 begon Maria te werken in Casa dei Bambini; een school voor kinderen van werkende ouders in het industriële gebied van Rome. Hier ontwikkelde ze haar theorie dat leren bij de geboorte begint en dat tussen de leeftijden van 0 en 6 jaar de fundering van al het verdere leren wordt gelegd.

Toen ik in 1973 les begon te geven, had ik mijn eerste ervaringen in Montessorischolen. We gebruikten leermiddelen die ontworpen waren voor individueel onderzoek en de kinderen konden hun activiteiten zelf kiezen binnen hun vrijheid en zelfdiscipline. De kleinere kinderen hielden van het gedeelte van het klaslokaal waar ze “praktisch leren” konden volgen, waar ze leerden vouwen, schenken, knopen leggen, gespen vastmaken, vegen en schoonmaken met gereedschap dat klein genoeg was voor hun kleine handjes.

Later gaf ik les in scholen met een klassiekere instelling, maar ik ondervond dat de principes van het Montessorionderwijs op elke leersituatie konden worden toegepast, in de klas en in huis. Hier volgen twee principes die door de jaren heen de steunpilaren voor al mijn onderwijsmethodes zijn geweest.

Maria Montessori geloofde dat de rol van een onderwijzer die van een bemiddelaar moest zijn, iemand die de kinderen naar ontdekkingen en onderzoek leidt. Als onderwijzer kun je dingen gemakkelijk te nadrukkelijk uitleggen maar als ik me een beetje op de achtergrond hou en alleen bijspring als het nodig is, kan de leerling zelf de stap bepalen die nodig is om iets te weten te komen en een onafhankelijke leerling worden. Als kinderen zelfstandig maar onder begeleiding mogen onderzoeken en leren kunnen ze een vaardigheid leren die hen hun leven lang van pas komt.

Wanneer kinderen een vaardigheid nog niet onder de knie hebben, wordt dat volgens Montessori niet als fout aangemerkt maar eerder als leren om het goed te doen. Voor haar ging onderwijs veel verder dan de onderwerpen die in de klas aangeleerd worden, en betrof ook dingen zoals zelfbeheersing, zelfrespect, respect voor anderen, onafhankelijkheid, nieuwsgierigheid en creativiteit.

De momenten waarop ik als onderwijzeres het meest beloond werd waren wanneer leerlingen hun mentale barrières overwonnen en het meest gevreesde vak konden veranderen in iets dat zij graag deden. Wanneer ik blije, onafhankelijke leerlingen zie die graag onderzoek doen, experimenteren en niet worden afgeschrikt door nieuwe uitdagingen word ik enthousiast. Dan heb ik het gevoel dat ik hen iets voor het leven heb meegegeven en op de een of andere manier heb bijgedragen om de wereld wat beter te maken.

Op de foto:
Maria Montessori, 1913

Licht aan het einde van de tunnel

Door Amy Joy Mizrany

Als je Kaapstad verlaat in de richting van Du Toitskloof moet je door een tunnel rijden die in een berg is uitgehakt. Deze tunnel maakt elke reis in die richting sneller en veiliger dan de oude weg die over de bergen heen kronkelt. We namen de weg door de tunnel meestal als we op vakantie gingen.

Zolang ik me kan herinneren speelde ik met mijn broertjes en zusjes een spel waarbij de eerste die het einde van de tunnel zag, “ik zie het licht!” schreeuwde, zo snel als hij kon. Pas geleden ging ik door die tunnel met mijn moeder en terwijl we door de tunnel reden herinnerde ik haar aan het spel dat we vroeger speelden.

Natuurlijk wist ze dat nog en we lachten hartelijk om het feit dat we het spel zo serieus namen en als eerste “ik zie het licht” wilden roepen. Toen vroeg ik me af hoe we eigenlijk aan dat spelletje kwamen en ik kon me niet herinneren wie het had verzonnen. “Dat was ik!” zei ze. “Jullie zagen er allemaal zo zenuwachtig uit toen we voor het eerst de tunnel door gingen, dus zei ik dat jullie je moesten voorbereiden op het moment dat we bij het einde kwamen en dat spelletje moesten spelen. Toen jullie je daar op concentreerden waren jullie niet bang meer voor de benauwende, donkere rit en werd de tunnel een van jullie favoriete gedeelten van de reis.”

Ik geloof niet dat ik me ooit nog de angst zou hebben herinnerd waardoor het spelletje zijn intree had gedaan. Ik weet enkel nog hoeveel pret we hadden in de tunnel in afwachting van het licht. Toen mama me vertelde hoe het was ontstaan bedacht ik hoe goed die vergelijking was.

Wanneer je je op je donkerste, benauwdste en ongemakkelijkste plaats bevindt lijkt het bijna dwaas of afgezaagd om zoiets te zeggen als “er is altijd licht aan het einde van de tunnel.” Maar toch is het waar. Je kunt je soms volkomen overgeven aan de angst en de zorgen die je krijgt als je alleen op het moment van een moeilijke situatie geconcentreerd bent. Maar dat is dwaas als je toch zeker weet dat er licht op komst is en we beloften hebben waar we ons aan kunnen vasthouden. We wachten op onze God en Hij zal ons redden!1 Ik geloof dat concentreren op het licht me de kracht geeft de momenten van angstige gevoelens om te zetten naar hoopvolle momenten van aanhouden. Als ik weet dat de donkere tunnel ergens voor dient, kijk ik reikhalzend uit naar het prachtige licht aan het einde.

1. Zie Jesaja 25:9

Zo spellen kinderen liefde: T-IJ-D.
-Auteur onbekend

Lessen van een kind

Door Joyce Suttin

Jaren geleden was ik wanhopig over een miskraam die ik had gehad. Ik had de waarschuwingssignalen in de wind geslagen en was diepbedroefd over het verlies van mijn eerste kindje. Ik tuimelde in de afgrond van twijfels en wanhoop en ik was overgevoelig wanneer er over mijn miskraam werd gerept.

Op een keer zat ik in de bus op weg naar een punt waar ik mijn man zou ontmoeten en werd ik verteerd door verdriet. Ik was boos op God omdat Hij dit verlies had toegestaan in mijn leven. Ik begon redenen bij elkaar te zoeken waarom ik Hem niet moest vertrouwen. Ik kon voelen dat Hij probeerde me te troosten maar ik verzette me er tegen.

Toen keek ik op. Een paar plaatsen verderop stond een peuter rechtop bij zijn moeder op schoot. Hij keek naar me en glimlachte toen onze blikken elkaar kruisten. Zijn glimlach was zo breed en liefdevol dat ik Gods liefde door hem heen voelde en mijn hoop werd weer gesterkt. Ik bad tot God en werd vervuld van vrede. Nog geen jaar later mocht ik mijn eigen zoon verwelkomen in mijn leven, maar dat peutertje in de bus ben ik nooit vergeten.

Ik moest weer aan hem denken toen mijn kleindochtertje van 16 maanden bij me op schoot klom en mijn wangen kuste. Het voelde zo puur, zo liefdevol. Ik had het moeilijk gehad die dag en had moeite gehad om te glimlachen. Toen veranderde mijn hele dag door haar kusjes. Alle liefde die ik haar de voorgaande 16 maanden had getoond kwamen bij me terug toen ik dat het meeste nodig had.

Er staat in de Bijbel: “Een kleine jongen zal ze hoeden.”1 Kleine kinderen leren ons prachtige lessen over geloof. Ze laten ons zien dat als we overvloedig geven, we overvloedig zullen ontvangen. Ze helpen ons om ons op de eenvoudige dingen van het leven te concentreren. We genieten van hun onschuldige liedjes en verhaaltjes en worden herinnerd aan tijden die minder gecompliceerd waren. De glimlach van een klein kind kan onze levens veranderen.

Ik ben dankbaar voor de zegen die ik ontvangen heb door de zorg voor kleine kinderen die me leerden eenvoudig te blijven, dankbaar te zijn, positief te blijven en geloof te hebben in mijn Vader in de hemel.

1. Jesaja 11:6

Jij hebt een heel leven om te werken,
maar kinderen zijn maar een keer jong.

-Pools spreekwoord

Samen groeien

Door Keith Phillips

De geweldigste ontdekking die iemand in zijn leven kan doen is, dat we een hechte relatie kunnen hebben met onze hemelse Vader door Zijn Zoon Jezus. Die relatie verbindt ons met Gods liefde, eeuwig leven, de waarheid en de eigenlijke bedoeling van het leven.

Als je een relatie met God wilt hebben kun je een gebed bidden om Hem in je leven te vragen. Wanneer je Jezus in je hart hebt gevraagd, ben je nog maar net begonnen. Net zoals andere relaties wordt deze relatie steeds verder ontwikkeld en wordt hij volwassener en groeit hij het beste door dagelijks contact. Naarmate je je meer tot Hem wendt in gebed en Hem en Zijn plan beter leert kennen door de Bijbel te lezen zul je beter gaan begrijpen hoezeer Hij jou persoonlijk liefheeft, hoe graag Hij wil dat je geloof verder groeit en hoe diep Hij zich om je leven bekommert. Je zult zien dat Hij niet alleen graag liefde en begrip wil tonen als je moeilijke tijden doormaakt maar dat

Hij ook praktische oplossingen geeft voor problemen waar je mee te maken hebt.

Voor ouders is het enige dat geweldiger is dan dat soort persoonlijke relatie met God, de wetenschap dat dit net zo goed voor hun kinderen geldt. “Want dat heeft God beloofd aan jullie, aan jullie kinderen en aan alle volken...” 1

Gezinnen die zo’n verbinding hebben met God, die in de Bijbel de liefde zelf wordt genoemd,2 hebben vaak een hechtere band met elkaar en ondervinden onderling minder ernstige problemen dan gezinnen die dat niet doen. Waarom is dat? Omdat zij de belangrijkste dingen met elkaar gemeen hebben. In zo’n familie heerst een duidelijk begrip van wat juist en wat verkeerd is en de geestelijke leiding en ondersteuning die nodig is om de juiste beslissingen te nemen is volop aanwezig.

1. Handelingen 2:39
2. Zie 1 Johannes 4:8.

Als jij je gezin meer wilt geven en Jezus nog niet ontdekt hebt, ontvang Hem dan en begin dichter naar elkaar toe te groeien door het volgende gebed te bidden:

Lieve Jezus, dank U dat U Uw leven voor mij gegeven heeft. Vergeeft U mij de foute dingen die ik gedaan heb. Kom in mijn hart en geef me het geschenk van eeuwig leven. Leer mij meer over Uw liefde en vul me met Uw vreugde en de Heilige Geest.
Amen

Wat vaders en moeders moeten weten

Om over na te denken

We maken ons zorgen over wat een kind morgen zal worden, maar vergeten daarbij dat hij vandaag iemand is.

-Stacia Tauscher

Als er iets is dat we graag zouden veranderen aan het kind, moeten we er eerst grondig over nadenken en zien of het niet iets is dat beter veranderd kan worden aan onszelf.

–C.G. Jung (1875-1961)

Niets kan je beter helpen om het geloof te begrijpen dan te proberen het duidelijk te maken aan een nieuwsgierig kind.

-Frank A. Clark (1860-1936)

Wat kinderen wordt aangedaan, zullen zij de maatschappij aandoen.

-Karl Menninger (1893-1990)

Kinderen zijn niet de enigen die groeien. Ouders doen dat ook. Net zo goed als wij toekijken hoe onze kinderen hun levens leiden, kijken zij wat wij met de onze doen. Ik kan niet tegen mijn kinderen zeggen dat ze naar de top moeten gaan. Ik kan alleen proberen er zelf te komen.

-Joyce Maynard

Maak je geen zorgen omdat je kinderen nooit naar je luisteren. Maak je eerder zorgen omdat ze steeds zien wat je doet.

-Robert Fulghum

Als je wilt dat je kinderen zich beter gedragen, laat ze dan de goede dingen horen die je anderen over hen vertelt.

-Haim Ginott (1922-1973)

Iedere dag van ons leven zetten we iets in de geheugenbanken van onze kinderen.

-Charles R. Swindoll

Bij het opvoeden van kinderen, besteed half zoveel geld en twee keer zoveel tijd.

-Auteur onbekend

In de ogen van een kind zijn er geen zeven wereldwonderen. Het zijn er zeven miljoen.

-Walt Streightiff (1906-1978)

Ieder kind komt met de boodschap dat God de hoop op de mensheid nog niet opgegeven heeft.

– Rabindranath Tagore (1861-1941)

De ontwikkeling van een moeder

Door Marie Alvero (geschreven begin 2008)

Toen mijn man Sean en ik nog maar een kind hadden, dacht ik dat ik het ouderschap al onder de knie had. Ik moest me een beetje aanpassen, hier en daar iets bijschaven en wat van mijn onafhankelijkheid laten varen, maar niet al te veel. Ik zorgde ervoor dat mijn zoon Chris er tot in de puntjes verzorgd uitzag en hij droeg nooit vuile groezelige kleren vol met vlekken. Chris was heel 'draagbaar' en we namen hem dus overal mee naar toe.

Als er iets gedaan moest worden gingen we er rustig op af en kregen het gedaan. Ik wist dat het moeilijker zou worden als we meer kinderen zouden krijgen, maar ik maakte me er geen zorgen om; het ging me behoorlijk goed af.

Het volgende kind was Briana. Ze was een engel van een baby, werd alleen af en toe wakker om te kirren en te koeren en ging vanzelf weer slapen. Tijdens de zwangerschap met haar was ik niet veel in gewicht aangekomen, dus was ik binnen de kortste keren weer zo slank als een dennetje. Als ik er twee aankon, zo redeneerde ik, dan kon ik alles aan. Ik was een echte opvoedkampioen.

Toen kwam Zoey. Weg met de ouderschapszelfverzekerdheid. Niet dat Zoey zelf problemen gaf, maar plotseling duurde iets dat ik snel wilde doen drie kwartier langer. Vaak waren de kinderen op drie verschillende plaatsen van het huis aan het huilen. Als we iets als gezin wilden ondernemen moesten we net zo hard plannen als mensen die naar de maan moesten vliegen. We begonnen opmerkingen te horen zoals: "Als ik enkel maar naar jullie kijk word ik al moe!" Maar baby's blijven niet eeuwig baby's (voordat je er erg in hebt zijn het peuters) en we moesten ermee leren omgaan. We leerden dat we niet volmaakt hoefden te zijn. En onze kinderen ook niet.

Toen ik op dat stadium was aangekomen begon ik beter te begrijpen dat het moederschap verder gaat dan de geboorte en de fysieke zorg voor mijn kinderen. Het betekent dat ik mijn leven leid door mijn kinderen heen, dat ik mijn ideeën en dromen niet aan hen opdring, maar me verheug over hun overwinningen en dat ik trots op hen ben. Overal waar we kwamen zeiden de mensen tegen ons: "Geniet van hen zolang je ze hebt. Ze groeien zo snel op!" Die waarheid begon langzaam tot ons door te dringen.

Vier kinderen nu. Emily is net zo bijzonder als haar broertjes en zusjes. Snel iets doen duurt nu een uur. We moeten alles nog steeds plannen maar we plannen hooguit een activiteit per dag. We hebben een overvloed aan speelkleren en maar een paar "goeie kleren." Op een keer toen Zoey met blauwe marker op Chris' overhemd schreef toen we net klaar stonden om de deur uit te gaan, dacht ik: "Nou ja, gelukkig is het overhemd blauw. Het lijkt net of het zo hoort." We krijgen veel bekijks, maar de mensen schijnen het leuk te vinden om naar ons te kijken.

Ik leer steeds meer over liefde op manieren die langzaamaan de koppige kanten van mijn karakter veranderen. Elk kind en elke dag vormen me een beetje meer, maar ik zou het niet anders willen. Het is leuk om een gezin te hebben!

De tiener

Door Marie Alvero (geschreven einde 2022)

Er zijn honderden boeken en blogs over kinderopvoeding in omloop. Je kunt duizend-en-een manieren vinden om je baby in zijn slaap te laten leren, je baby te baren, je peuter te voeden, kinderen te leren lezen en hen te motiveren. Maar vind maar eens boeken en tips over het omgaan met je tienerkind. Daar is niet veel over te vinden. Ik denk dat ik wel weet waarom. Wij als ouders van tieners willen de aandacht niet te veel op onszelf vestigen, anders wordt het meteen duidelijk dat we niet weten wat we aan het doen zijn! Ik heb nu vele jaren ouderschap achter de rug en heb drie tieners in huis, maar ik voel me nog steeds niet gekwalificeerd om iets zinnigs over het onderwerp te zeggen.

Wat ik kan zeggen is, dat ik het gevoel heb dat tijdens deze laatste fase van de “kindertijd” God mijn hart zachtjes aan het reviseren is, terwijl Hij me laat zien dat ik niet het onderdeel ben dat alles bijeenhoudt door mijn liefde, mijn wijsheid, of mijn aanwezigheid. Ik ben ook niet de verwoester van hun toekomst door enig gebrek dat ik vertoon. Ik heb er eigenlijk steeds minder mee te maken.

Het is niet gemakkelijk om de overgang door te maken van moeder van kleine kinderen wier overlevingskansen letterlijk afhingen van mijn dagelijkse inzet tot een rol waarbij ik meer van een afstand toekijk en leiding geef. Soms schiet mijn hart me in de keel terwijl ik hen zie worstelen en zij mijn hulp of advies afwimpelen. Soms krimp ik in elkaar over de dingen die ze zeggen of doen, en ik weet dat ze er op een dag de terugslag van zullen ondervinden, maar ik kan hen niet beschermen tegen de lessen van het leven. Doorgaans is het natuurlijk geweldig om hen in actie te zien terwijl ze dingen bereiken, leren, volwassener worden en volgroeid raken. Hier zijn wat dingen die mij hier erg bij helpen:

Bidden. Gebed is mijn schuilplaats. Ik kan mijn angsten en hoop en dromen overdenken en uiteindelijk alles aan Jezus geven.

Loslaten. Ik probeer om geen vastgeroeste ideeën te koesteren over de manier waarop het leven van mijn kinderen moet verlopen. Het leven zit vol verrassingen.

Met hen meelopen. Ze hebben nog steeds leiding nodig, een gids en een cheerleader. Zoveel kan ik wel voor hen betekenen.

Hen tijd geven. Tijd betekent liefde. Tijd besteden aan hun noden gaat een heel eind. Ruim hun kamer eens voor hen op, zorg dat je een beetje kennis vergaart over dingen waar zij in geïnteresseerd zijn, praat met hen, ook al willen ze dat pas laat in de avond doen.

Laten zien dat ik hen vertrouw. Het is zo belangrijk dat je het vertrouwen hebt dat ze het zelf kunnen uitzoeken. Dat het niet erg is als het verkeerd gaat en dat ze de vrijheid hebben om er over te leren en het opnieuw te proberen.

Een zetje in de juiste richting

De beste manier om je dierbaren elke dag een goed begin te geven is door de dag met liefde te beginnen. Dat is makkelijker gezegd dan gedaan als je zelf nog maar amper wakker bent! Maar als je bidt voor dat beetje extra dat je nodig hebt en het eens probeert, dan denk Ik dat je op een prettige manier verrast zult worden.

Als je samen ontbijt, ga dan niet in stilte naar je telefoon zitten kijken. Denk eens aan deze tips: tel alle zegeningen bij elkaar op. Dank Mij voor de dingen die ik die dag zal doen in antwoord op gebed en omdat Ik van jullie hou. Lees een klein stukje uit de Bijbel voor. Bid voor elkaar en voor de uitdagingen waar je die dag voor komt te staan en claim een belofte uit Mijn Woord.

Ik ben liefde en licht. Mijn kracht faalt nooit en alle dingen zijn mogelijk voor Mij. Concentreer je allereerst op Mij, dan zullen jullie klaar zijn voor uitdagingen die deze dag op je pad komen. Die paar minuten die jullie ’s morgens samen hebben zijn een goed moment om elkaar aan te moedigen. Vertel haar dat ze er leuk uitziet. Zeg tegen hem dat het goed zal gaan op school. Geef hen een omhelzing waarin te voelen is: “Ik zal blij zijn als je terug bent!” Begin de dag met liefde, dan zal die liefde jullie de hele dag helpen.